

Knjiga – moja prijateljica

Neću lagati, čitanje me nije oduvijek privlačilo. Isprva sam mislila da je čitanje knjige gubljenje vremena, samo još jedan dosadan „zadatak“ u školi. No, morala sam koju pročitati, barem za ocjenu. S vremenom sam uvidjela da knjige nisu samo nanizane rečenice na trošnim papirima, već magija koja mijenja čovjekov pogled na svijet i osjećaje.

Sjećam se svih svojih pročitanih knjiga, naučile su me živjeti, radovati onome što imam te su mi pružile oslonac i zabavu u tmurnim danima ili onda kad bih samo trebala prijatelja. U čitanje sam se zaljubila pročitavši dječji roman „Junaci Pavlove ulice“ Ferenc Molnara. Ubrzo sam u toj knjizi postala jedan od likova, spašavala sam igralište zajedno s dječacima. Pustila sam suzu jer sam izgubila prijatelja Nemečka, heroja naše družine. Nemeček me naučio da i oni najmanji i najslabiji mogu biti hrabriji nego bilo koja osoba na svijetu. Uvijek kad se bojim, sjetim ga se, stisnem šake i odlučim da sam ipak hrabra djevojčica. Antiratni roman „Mali ratni dnevnik“ Stjepana Tomaša naučio me cijeniti život. Imam svoju obitelj, bezbrižno se mogu igrati na livadama i družiti s prijateljima te pohađati školu. Sve to Cvijeta nije mogla, a mi često gundamo da nam se ne da i da nam je teško. Knjiga „Smogovci“ Hrvoje Hitreca omogućila mi je putovanje u sedamdesete godine. Pročitala sam i druge knjige (zbirke pjesama, basne, bajke, kratke priče, pripovijetke), mogla bih o njima govoriti satima. Uglavnom knjiga mi više ne služi kao sredstvo za dobiti ocjenu, već me potiče na razmišljanje. Borbe i pobjede koje prevladavaju u knjigama, uče me o emocijama, vjernosti, prijateljstvu, upornosti i ljubavi. Zahvaljući njima nisam usamljena jer vidim da poneki likovi prolaze situacije slične mojima. Mnoge su me knjige potaknule da slijedim svoje snove i da se suočim s preprekama. One su također moj način povezivanja s drugima. Prije svega, o njima razgovaram s učiteljicom i prijateljima te tada ispreplićemo svoje dojmove i uočavamo jedni od drugih pouke koje smo možda previdjeli čitajući. Često znam ispričati i svojim roditeljima o

onome čemu čitam jer se kriomice nadam da će i oni uzeti knjigu u ruke. Htjela bih drugima objasniti da knjiga može biti utjeha i odgovor na svaki životni problem. Čitanjem započinjemo putovanje koje će trajati cijeli život. Knjiga je moja prijateljica jer mi pruža podršku, znanje i inspiraciju na svakom koraku.

Na kraju, prisjetite se djevojčice koja je mislila da je knjiga glupost i ako i vi to mislite, brzo otrčite po jednu. Možda i vi steknete novu prijateljicu među stranicama jer će meni knjiga uvijek biti moj najvjerniji prijatelj.

Lana Golubić, 8. razred, OŠ Krapinske Toplice